

Matti Kotta ja Elisa Torvikoski

**MERIJÄRVISTEN NUORTEN ODOTUKSIA YLIVIESKAN
SEURAKUNNALTA**

Opinnäytetyö

KESKI-POHJANMAAN AMMATTIKORKEAKOULU

Kansalaistoiminta ja nuorisotyö

Elokuu 2010

TIIVISTELMÄ

Yksikkö	Aika	Tekijä/tekijät
Humanistinen ja kasvatusala, Ylivieskan yksikkö	30.8.2010	Matti Kotta ja Elisa Torvi- koski
Koulutusohjelma		
Kansalaistoiminta ja nuorisotyö		
Työn nimi		
Merijärvisten nuorten odotuksia Ylivieskan seurakunnalta		
Työn ohjaaja	Sivumäärä	
KT Reetta Leppälä	32 + 4	
Työelämäohjaaja		
Kati Marjakangas		
<p>Tehtävänäimme oli selvittää, millaista nuorisotyön toimintaa Merijärvellä kannattaisi järjestää. Työ pohjautui Ylivieskan seurakunnan tarpeeseen saada selville nuorten ajatuksia.</p> <p>Teoriaosassa käsitelimme kirkon nuorisotyötä sekä seurakuntarakenteen muutosta. Tutkimuksessamme selvitimme kyselyn avulla, millaiseen toimintaan nuoret olivat osallistuneet ja mitä he toivoivat jatkossa seurakunnan järjestävän paikkakunnallaan.</p> <p>Kohderyhmämme nuorista 83/115 osallistui kyselyyn. Tuloksissa on nähtävissä, että varhaisnuoret ja nuoret toivovat paikkakunnalleen järjestettävän toimintaa.</p>		
Asiasana		
Kirkon nuorisotyö, varhaisnuorisotyö, seurakunnan rakenteellinen muutos.		

ABSTRACT

CENTRAL OSTROBOTHNIA UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES Humanities and Education, Ylivieska	Date August 30th, 2010	Author Matti Kotta ja Elisa Torvikoski
Degree programme Civic Activity and Youth Work		
Name of thesis Young people's expectations from Ylivieska parish in Merijärvi		
Instructor Ed.D Reetta Leppälä		Pages 32 + 4
Supervisor Kati Marjakangas		
<p>The purpose of this study was to find out what kinds of youth activities it would be worth organizing in Merijärvi. The research was based on the need of Ylivieska parish to find out the ideas of young people.</p> <p>The theoretical part focuses on church youth work and the structural change of church. In this research it was investigated through a questionnaire, what kinds of activities the youth had participated in and what they hoped to be organized by the parish in Merijärvi.</p> <p>83 of the total of 115 young people took part in the survey. On the basis of the results it can be seen that young people hope some activities to be organized in Merijärvi.</p>		
Key words Church youth work, children's work of church, church structural change.		

ESIPUHE

Aloitimme opinnäytetyömme tekemisen tammikuussa 2010, jolloin kirjoitimme opinnäytetyön sopimuksen työelämäohjaajamme Kati Marjakankaan kanssa. Työmme valmistui elokuussa 2010. Työn tekemiseen mahtui välillä hampaiden kiristystä ja välillä naurua. Tutkimuksen tekeminen oli ajoittain haastavaa, mutta mielenkiintoista. Erityisesti tutkimustulosten käsittely oli mielestämme kiinnostavaa.

Työmme rakentui siten, että Elisa keskittyi teoriaosassa kirkon nuorisotyöhön, varhaisnuorisotyöhön, erityisnuorisotyöhön sekä pääosin seurakuntarakenteen muutokseen. Matin osuutena olivat rippikoulutyö, nuortenillat sekä yleistä Ylivieskan ja Merijärven seurakuntaliitoksesta. Tutkimusosan teimme kokonaan yhdessä.

Haluamme kiittää työelämäohjaajaamme Kati Marjakangasta sekä opettajaamme Reetta Leppälää hyvistä ja kannustavista neuvoista sekä tuesta. Kiitokset opiskelutovereillemme kannustuksesta ja rakentavasta palautteesta työmme osalta. Eri-tyiskiitokset Merijärven koulun rehtorille Jari Ylikuljulle, opettajille sekä 2009 - 2010 lukuvuoden 3-8-luokkalisille oppilaille, jotka yhteistyöllään ja vastauksillaan mahdollistivat tämän tutkimuksen tekemisen. Kiitämme myös toisiamme pitkäjänteisyydestä sekä kannustuksesta työn tekemisen aikana.

Toivomme tutkimuksesta olevan apua työn tilaajalle Ylivieskan seurakunnalle tämän kehittäessään nuorisotyön toimintaa Merijärvellä.

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
ESIPUHE
SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	1
2 KIRKON NUORISOTYÖ.....	2
2.1 Varhaisnuorisotyö.....	3
2.1.1 Varhaisnuorisotyön historiaa	4
2.1.2 Varhaisnuorisotyö nykyään	5
2.2 Rippikoulutyö.....	6
2.2.1 Rippikoulun historiaa.....	7
2.2.2 Rippikoulu nykyään	7
2.3 Erityisnuorisotyö.....	9
2.3.1 Erityisnuorisotyön historiaa	9
2.3.2 Erityisnuorisotyö nykyään.....	9
2.4 Nuortenillat.....	10
3 SEURAKUNTARAKENTEEN MUUTOS	12
3.1 Seurakuntarakenteen eri muodot	12
3.2 Muutoksen syitä ja seurauksia	13
3.3 Muutoksen etuja ja haittoja.....	13
3.4 Yleistä Ylivieskan ja Merijärven seurakuntaliitoksesta	14
4 TUTKIMUSONGELMAT JA -MENETELMÄ.....	15
4.1 Tutkimuksen toteutus.....	15
5 TUTKIMUSTULOKSET	17
5.1 Kohderyhmä	17
5.2 Alakouluikäisten toimintaan osallistuminen	19
5.3 Yläkouluikäisten toimintaan osallistuminen	20
5.4 Toimintaan osallistumattomuuden syitä.....	22
5.5 Toiveita toiminnasta	22
5.6 Johtopäätökset	27
6 POHDINTA.....	29

LÄHTEET.....	30
---------------------	-----------

LIITTEET

1 JOHDANTO

Kun Merijärven seurakunta liittyi Ylivieskan seurakuntaan vuonna 2006, Ylivieskan seurakunnalle tuli haasteeksi nuorisotyön toteuttaminen Merijärvellä. Vaikka toimintaa tarjottiin nuorille eri keinoin ja useita kertoja, osallistujia ei siltikään ollut. Nyt Ylivieskan seurakunta haluaa kuulla nuoria ja selvittää, mitä he todella haluavat seurakunnan nuorisotyöltä. Päätimme alkaa tutkimaan asiaa Ylivieskan seurakunnan toimesta.

Kerromme työssämme kirkon nuorisotyöstä. Käsittelemme mm. rippikoulutyötä, varhaisnuorisotyötä ja erityisnuorisotyötä. Kerromme myös yleisesti seurakunnan rakenteellisista muutoksista.

Tutkimuksessamme käytämme menetelmänä kyselyä, jonka toteutamme Merijärven koululla itse läsnä ollen. Kysymykset on pyritty rakentamaan siten, että ne ovat helposti ymmärrettäviä niin varhaisnuorille kuin nuorillekin.

Tutkimuksemme avulla selvitämme, millaista toimintaa merijärviset nuoret haluaisivat seurakunnan järjestävän paikkakunnallaan. Pyrimme myös löytämään syitä siihen, miksi aikaisemmin järjestettyyn seurakunnan toimintaan ei ole osallistuttu. Työssämme haluamme tavoittaa nuoret ja kartoittaa heidän ajatuksiaan ja toiveitaan seurakunnan nuorisotoiminnasta. Tutkimuksemme kohderyhmänä ovat alakoulun 3-6 luokat sekä yläkoulun 7-8 luokkalaiset nuoret.

2 KIRKON NUORISOTYÖ

Suomen evankelisluterilainen kirkko on tehnyt nuorisotyötä jo pitkään. Seurakunnan nuorisotyön katsotaan alkaneen vuonna 1904, jolloin Helsingin eteläinen suomalainen seurakunta käynnisti nuorisotoiminnan. Toiminta alkoi siitä, kun rippikoulun käyneet nuoret halusivat jäädä mukaan kirkon toimintaan rippikoulun jälkeenkin. Nuorisotyö vahvistui 1930-luvulla, kun nuorisopapit ja tyttöyöntekijät ilmestyivät seurakunnan työhön. (Telemäki 1984, 71-72.)

Kirkon nuorisotyö käsittää varhaisnuorisotyön, nuorisotyön, rippikoulutyön, sekä erityisnuorisotyön kentät. Kirkon nuorisotyön perusta on siinä, että Jumala on läsnä maailmassa ja Kristus on läsnä sanassa ja sakramentissa. (Kirkkohallitus 2004, 9). Perusteet kirkon nuorisotyön toimintaan löytyvät Raamatusta.

Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.
(Matt. 28:19-20)

Lähetyskäsky kehottaa ihmisiä noudattamaan Jumalan lakia ja levittämään Jumalan sanaa eteenpäin. Juuri siitä onkin kyse kirkon nuorisotyössä, jossa nuoret oppivat omasta uskonnostaan kirkon nuorisotyöntekijän ja papin välityksellä. Toinen tärkeä Raamatunkohta toimii yhtäläillä perustana sille, miksi nuorisotyötä tehdään.

Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaa niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse. (Mark. 10:14-15)

Tätä Raamatun kohtaa kutsutaan lasten evankeliumiksi. Siinä on tiivistetysti juuri se, että Jumala rakastaa ja välittää lapsista ja heidän tulee päästä osalliseksi Jumalan armosta. Kirkon nuorisotyöllä on tärkeä tehtävä Jumalan sanan kertomisesta ja kristinuskon opettamisesta nuorille, sillä Jumalan luomistyö on kaiken maan päällä olevan alku. Kirkon nuorisotyön tärkeimpiä tehtäviä ovat kannustaa nuorta uskomaan kolmiyhteiseen Jumalaan sekä auttaa nuorta sisällyttämään usko hänen omaan elämäänsä. Sen kautta nuori voi kokea Jumalan läheisyyttä, sitoutua ja päästä osalliseksi toteuttamaan Jumalan tahtoa. (Nivala 2005, 139.)

2.1 Varhaisnuorisotyö

Varhaisnuorisotyö kuuluu seurakunnan nuorisotyön piiriin. Varhaisnuorisotyön kenttään lukeutuvat 7-14-vuotiaat lapset ja nuoret. Kouluikäisen lapsen kanssa toimimiseen lukeutuu varhaisnuorisotyössä kolme seikkaa, jotka ovat hengellinen, sosiaalinen ja pedagoginen (Jokela 2010, 235.) Varhaisnuorisotyön tavoitteena on kasvattaa varhaisnuorta hänen persoonallisuuttaan tukien ja myönteisiä kokemuksia vaalien hänen ikäiselleen sopivan toiminnan avulla. Näin varhaisnuorta ohjataan kasvamaan tasapainoiseen ja turvalliseen aikuisuuteen. (Lahti 1983, 11.)

Varhaisnuorten kanssa työskentely on kasvatustoimintaa. Kristillisen kasvatuksen tarkoituksena on edistää lasten ja nuorten kasvua. Lapselle ja nuorelle voi olla luontevaa löytää seurakunnasta aikuinen, jonka kanssa hän voi ihmetellä ja keskustella uskonasioista. Seurakunnan työntekijä on lapselle ja nuorelle kristityn ihmisen esikuva. Omalla toiminnallaan ja persoonallisuudellaan työntekijä voi

saada lapsen tai nuoren kiinnostuksen kristillisestä uskosta heräämään. Työntekijän positiivinen suhtautuminen kristilliseen kasvatukseen lisää lapsen ja nuoren myönteistä asennetta omaan uskontoon. (Pruuki 2010, 225, 232-233.)

Kirkon varhaisnuorisotyön tavoitteena on tarjota varhaisnuorille heidän kehityksen mukaista toimintaa. (Elomaa 1997, 109). Varhaisnuorisotyön eri työmuotoja ovat erilaiset kerhot, leirit, retket, partio, kymppisynttärarit, perhejumalanpalvelukset sekä muut kirkolliset lasten tapahtumat.

2.1.1 Varhaisnuorisotyön historiaa

Varhaisnuorisotyön katsotaan alkaneen 1800-luvun lopulla kristillisissä yhdistyksissä. Kunnan ja kirkon hallinnollisen erottamisen jälkeen vuonna 1865 kouluopetus alkoi siirtyä kirkolta kunnalle. Näin kirkolle tuli haasteeksi uudistaa kirkon kasvatustyötä. (Launonen 2010, 248-249.)

Ensimmäinen suomalainen kristillinen nuorten yhdistys oli Suomen Evankelis-luterilainen Nuorukaisyhdistys, joka perustettiin vuonna 1889. Silloin toiminnassa mukana oli vain miehiä. Vuonna 1905 pidetyssä Nuorten Miesten Kristillisen Yhdistyksen (NMKY) kokouksessa päätettiin, että myös naiset saisivat osallistua yhdistyksen toimintaan. Tyttöjen ja poikien välisen yhteistoiminnan koettiin toimivan ja myöhemmin NMKY:n nimi muutettiin NKY:ksi. Vuonna 1911 naisille tuli järjestöissä samat oikeudet kuin miehillekin. Sen seurauksena keskusjärjestön nimeksi tuli Suomen Nuorten Kristillinen Liitto (SNKL). (Launonen 2010, 251-252.)

Varhaisnuorisotyön organisoituminen alkoi vuonna 1919, jolloin oli kristillisen nuorisotyön 30-vuotisjuhlavuosi. Silloin perustettiin SNKL:n poika- ja tyttötyölle omat alaosastonsa, jotka saivat nimet NMKY:n Poikien liitto ja NMKY:n Tytöt.

(Jokela 2010, 252.) Toiminta tyttöjen ja poikien parissa alkoi kehittyä kun leirejä, kerhoja ja kokouksia järjestettiin organisoidusti ja toiminnan vetäjiä alettiin kouluttaa. Ensimmäinen palkattu ohjaaja tyttötyössä oli matkasihteeri, joka kiersi tukemassa paikallisyhdistyksiä niiden heikon työntekijätilanteen vuoksi. Asiaan saatiin helpotusta vuonna 1921, kun SNKL:n ensimmäinen varhaisnuorisotyöntekijöille tarkoitettu kurssi järjestettiin Helsingissä. Yhdistysten työ alkoi kirkollistua ja samalla muuttua seurakuntien työksi 1920-luvulla. Muutos alkoi kaupungeissa ja levisi myös maaseudulle. Ensimmäisiä nuorisotyönohjaajia alettiin kouluttaa vuonna 1949. Valmistuneita ohjaajia pääsi palkollisiksi seurakunnan tyttö-, poika- ja nuorisotyöntekijöiksi. Kristillisen tyttö- ja poikatyön peruselementtejä on ollut alusta asti kristillisen uskon ja seurakuntayhteyden korostaminen, lapsen itsensä kehittämisen ja yksilöllisen kasvun tukeminen ja ryhmänä toimiminen. (Launonen 2010, 248, 252-253, 256.)

2.1.2 Varhaisnuorisotyö nykyään

Varhaisnuorisotyössä keskeinen toimintamuoto on kerhotoiminta. Erilaiset kerhot, kuten kokki-, puuha ja liikuntakerhot ovat suosittuja varhaisnuorten keskuudessa. Kerhoissa tytöt ja pojat pääsevät toteuttamaan itseään mielekkään tekemisen muodossa. Kerhossa lapsi voi tuntea kuuluvansa osaksi yhteisöä. Lisäksi lapsen sosiaalinen elämä kehittyy samanikäisten kanssa touhutessa. (Launonen 2007, 82.)

Leirit ja retket ovat jatkuvasti suosittuja toimintamuotoja varhaisnuorilla (Launonen 2007, 83). Leireillä on yleensä jokin lapsille sopiva teema, kuten ystävänpäivä-, intiaani- tai kansainvälisyysteema. Ikään ja kehitystasoon sopivan teeman ympärille rakennettu leiri on mielekäs kokemus lapselle. Hengellistä elämää on hyvä tuoda esille lapsen näkökulmasta.

Pienimmille koululaisille tarkoitettu iltapäivätoiminta on yleistynyt seurakunnissa (Launonen 2007, 83). Lapset voivat tulla koulun jälkeen iltapäiväkerhoon tai vastaavaan ohjattuun tilaisuuteen ja viettää siellä aikaa turvallisesti aikuisten läsnä ollessa. Näin ollen lasten ei tarvitse olla yksin kotona ilman valvontaa niin paljon vanhempien ollessa töissä.

2.2 Rippikoulutyö

Rippikoulu on kirkon kasteopetusta. Se kuuluu kiinteästi kirkkomme kahden sakramentin, kasteen ja ehtoollisen, rinnalle. Kasteopetus selventää kasteen merkityksen ihmiselle. Näin ollen ihminen on rippikoulussa kasvokkain oman henkilökoh-
taisen uskonsa kanssa. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 5.)

Rippikoulutyö on yksi seurakunnan keskeisistä työmuodoista. Se tavoittaa lähes 90% rippikouluikäisistä nuorista. Suomalaisista 85% kuului evankelis-luterilaiseen kirkkoon vuonna 2000. Luterilaisen kirkon rippikouluihin osallistuvien nuorten osuus ei ole missään muussa maassa näin korkea. Hyvänä esimerkkinä naapuri-
maassamme Ruotsissa rippikouluun osallistuu vain noin puolet nuorista. (Nieme-
lä 2002, 9.) Yleisin rippikoulumuoto on leiririppikoulu. Suomessa 94% rippikou-
luista toteutettiin leirimuodossa. (Niemelä & Pruuki 2009, 79.) Rippikoulun leiri-
jakso kestää yleensä noin viikon, mutta ajat vaihtelevat seurakunnittain.

Rippikoulun yleistavoitteena on, että nuori vahvistuu siinä uskossa kolmiyhteiseen Jumalaan, johon hänet on pyhässä kasteessa otettu, kasvaa rakkaudessa lähimmäiseen ja elää rukouksessa ja seurakun-
tayhteudessa (Rippikoulusuunnitelma 2001, 18).

2.2.1 Rippikoulun historiaa

Suomalaisen rippikoulun historia on pitkä. Sen juuret ovat saaneet alkunsa jo ennen uskonpuhdistusta. Alkukirkosta lähtien kasteen saaminen on ollut seurakunnan jäseneksi pääsemisen edellytys. Kasteessa pelastussanoma otettiin vastaan ja varmistuttiin myös sen ymmärtämisestä. (Rippikoulun ja konfirmaation kehitys 2010.)

Rippikoulu koostui aikojen saatossa ensi kertaa ehtoolliselle valmistuvien opetuksesta ja kuulustelusta. Pikkuhiljaa näistä muodostui lapsille tarkoitettu perusopetuksen varaan rakentuva kirkollisen opetuksen yläaste, joka oli jo tietoista valmistautumista ensimmäiselle ehtoolliselle. Vanhempien, lukkarien ja kyläkoulujen opettajien vastuulle jäävän perus- ja alkuopetuksen tavoite oli lukutaito ja katekismuksen hallinta. Papiston vastuulle jäi ensimmäiselle ehtoolliselle valmennus ja tietojen soveltaminen ja syventäminen. (Rippikoulun ja konfirmaation kehitys 2010.)

Pohjanmaalta löytyy ensimmäiset merkit uudesta rippikoulusta 1730-luvulta. Turun tuomiokapitulin kiertokirje vuodelta 1740 on tietynlainen päätös rippikoulujen pakollisuudesta seurakunnille kaikkialla hiippakunnissa. (Rippikoulun ja konfirmaation kehitys 2010.)

2.2.2 Rippikoulu nykyään

Nykyään rippikoulun voi suorittaa monella erilaisella tavalla. Suosituin on edelleen perinteinen leiririppikoulu. (Rippikoulu ja vaihtoehdot 2010; Niemelä & Pruuki 2009, 79). Leiririppikoulusta on tekeytynyt nykyään monenlaisia erilaisia kokonaisuuksia. Teemarippikoulut alkavatkin olla jo nykypäivää jo monessa seu-

rakunnassa. Leiririppikoulun voi rakentaa muun muassa laskettelu ympärille. Siinä tapauksessa rippikoulun suorituspaikka on seurakunnan valitseman laskettelukeskuksen lähistöllä. Vapaa-aika ja liikuntahetket menevät tässä tapauksessa suurilta osin laskettelu merkeissä. Tällaiset teemarippikoulut sopivat hyvin lajien harrastajille ja lajien tulevaisuuden lupauksille. Laskettelu lisäksi teemoja on ainakin ratsastusrippikoulu sekä vaellusrippikoulu. Ratsastusrippikoulussa ollaan nimensä mukaan tekemisissä paljon hevosten kanssa, ja vaellusrippikoulussa puolestaan rippikoulu järjestetään nimensä mukaan yleensä lapissa, jossa on mahtavat maisemat ja mahdollisuudet vaeltaa tuntureilla. Teemarippikoulujen lisäksi on myös mahdollisuus suorittaa rippikoulu päivärippikoulussa. Päivärippikoulu järjestetään kouluopetuksen tavoin päivisin. Päivärippikoulun päivän kesto voi olla esimerkiksi 6 tuntia, aamu yhdeksästä iltapäivä kolmeen. (Harrastukset mukana riparilla 2010.)

Kehitysvammaisille järjestetään myös rippikouluja. Näitä rippikouluja kutsutaan erityisrippikouluiksi. Lievästi kehitysvammaisia voidaan mahdollisesti integroida normaaliin rippikouluryhmään tapauskohtaisesti. Kehitysvammaisille järjestetään rippikouluryhmiä tarpeen mukaan. Pienemmällä paikkakunnilla kehitysvammaisten rippikouluja voidaan järjestää vaikka joka toinen vuosi. Mahdollisesti jopa naapuriseurakuntien kanssa tehdään yhteistyötä rippikoulujen järjestämiseksi. Kehitysvammaisten rippikoulut ovat kooltaan pienempiä ja niillä on enemmän työntekijöitä kun normaali rippikoulussa. (Erityisrippikoulut 2010.) Rippikoulu kestää tällä hetkellä minimissään puoli vuotta, sisältäen seurakuntaan tutustumiset ja muut vierailut. Itse rippikouluopetusta rippikouluun kuuluu 80 tuntia. Tuntimäärä opetuksessa on sama kaikkialla ja sen tulee täyttyä rippikoulun aikana ennen kuin nuori voidaan konfirmoida. (Rippikoulusuunnitelma 2001, 41.)

2.3 Erityisnuorisotyö

Erityisnuorisotyö on kohtaavaa, etsivää ja läsnä olevaa työtä. Siinä kohdataan niitä lapsia, nuoria ja heidän perheitään, joilla on tarvetta erityiseen tukeen. Kirkon erityisnuorisotyössä toteutuu kristillinen kasvatus, diakoninen työ sekä lähimmäisen rakkaus. (Kirkkohallitus 2007, 6.)

2.3.1 Erityisnuorisotyön historiaa

Kirkko alkoi huomioda jengityötä 1960-luvulla. Siihen aikaan yhteiskunnallisena ja kirkollisena puheenaiheena olivat sosiaaliset painotukset. Erityisnuorisotyön lasketaan alkaneen 1970-luvulla, josta lähtien sen sisältönä on ollut lähimmäispainotteinen nuorisotyö vaikeuksissa olevien nuorten parissa. Yleistavoitteena oli silloinkin, että nuori kokee olevansa hyväksytty. Hänen tarkoituksensa on myös tietää olevansa Jumalan luoma lapsi ja saada elämälleen merkitys. Lisäksi hänen itsetunnon vahvistaminen ja oman elämän vastuullisuuteen kasvaminen ovat olennaisia asioita. (Nivala 2005, 139.)

2.3.2 Erityisnuorisotyö nykyään

Kirkon erityisnuorisotyö pohjautuu Raamatun lähetyskäskyyn sekä rakkauden kaksoiskäskyyn. Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi (Matt. 22:37-39). Tämä rakkauden kaksoiskäsky viittaa siihen, että meidän tulee välittää ja huolehtia toisista ihmisistä, sillä kristitylle kaikki muut ihmiset ovat lähimmäisiä. Kristuksen omaan, rakastavaan toimintaan ja Hänen ohjeisiinsa pohjautuen erityisnuorisotyössä tavataan erityistä tukea tarvitsevat ihmiset heidän olosuhteissaan ja arjessaan vilpittömästi ja heistä välittäen. (Kirkkohallitus 2007, 6.)

Erityisnuorisotyön päämääränä on sama kuin diakoniatyöllä eli etsiä niitä, joiden hätä on suurin ja joita ei muulla tavalla auteta. (Kirkon erityisnuorisotyön matkassa 2002.) Erityisnuorisotyön tarkoituksena on myös etsiä niitä nuoria, joilta on katkenut yhteys kirkkoon. Työtä tehdään nuorten keskellä ja kuljetaan siellä, missä nuoret viettävät aikaansa. Työssä keskeisiä elementtejä ovat avoimuus, luottamus ja yhteistyökykyisyys. (Kirkkohallitus 2007, 4.)

Kirkon lapsi- ja nuorisotyön strategia 2010 painottaa yhteisöllisyyttä ja osallisuutta. Niiden tarkoituksena on saada lapsi ja nuori osalliseksi välittämisen kautta tulevaa rakkautta.

Erityisnuorisotyön visio: Erityisnuorisotyössä toteutuu läsnäolon kirkon visioon sitoutunut kristillinen kasvatustyö ja läsnäolon nuorisotyö ahdistuneiden, kärsivien sekä varattomien lasten, nuorten ja perheiden rinnalla kulkijana sekä tukijana heidän arjessaan (Kirkkohallitus 2007, 7).

Läsnäolon nuorisotyön toteutuskeinoja ovat aito välittäminen, kohtaaminen, rinnalla oleminen ja myötäeläminen. Erityisnuoret tulee kohdata ja ottaa vastaan sellaisina kuin he ovat. Varhainen puuttuminen heidän tilanteeseensa on tärkeää. Silloin asiat eivät ehdi pahentua entisestään. Lasten ja nuorten oikeuksien puolustaminen kuuluu läsnäolon nuorisotyön toimintatapaan. Lisäksi toimiminen eri yhteistyökumppaneiden kanssa on osana erityisnuorisotyön visiossa. (Kirkkohallitus 2007, 7.)

2.4 Nuortenillat

Nuorteniltoja järjestetään seurakunnan toimesta ympäri Suomea. Jokaisella seurakunnalla on oma tyylinsä pitää nuorteniltoja, mutta yksi elementti niissä on jokaisessa sama; niissä näkyy jollain tapaa yhteys Jumalaan. Jossain vaiheessa iltaa pi-

detään yhteinen iltahartaus, tai hiljennytään muuten vain Jumalan kasvojen eteen. Jotkut nuorista lähtevät nuortenillasta pois ennen iltahartausta, jotkut tulevat nimenomaan iltahartauden takia. (Paananen 2005, 115.)

Nuortenilloissa keskustellaan yleensä aiheista, jotka jollain tapaa koskettavat nuoria tai ovat muuten vain ajankohtaisia. Näin nuoret voivat kysyä kysymyksiä joita ei välttämättä muilta uskalla kysyä pelkäämättä kiusaamisen tai mollaamisen kohteeksi joutumista. Tuttu nuorisotyönohjaaja osaa neuvoa asioissa ja nuorten ei tarvitse pelätä, että joutuu kiusatuksi. Välillä nuortenilloissa saatetaan käsitellä arkojakin aiheita. (Paananen 2005, 114.)

Nuortenilloissa on yleensä tietty runko, jota pitkin ilta etenee. Tämä helpottaa huomattavasti myös nuorisotyönohjaajan työtä. Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty -sananlasku toimii tässäkin asiassa. Illan voi aloittaa vaikkapa keskustelulla pienryhmissä, sitten koko porukalla. Sen jälkeen lauletaan muutama laulu, jonka jälkeen hiljennytään hartauteen. Loppuilta pelataan pelejä ja juodaan kahvia ja syödään keksejä. Myös nuorten kysymyksille ja huolille pitää säästää illasta aikaa. Monet kokevat tärkeäksi sen, että voivat jutella nuorisotyöntekijän kanssa omista asioistaan luottamuksellisesti. (Paananen 2005, 115-116.)

Jokainen ilta on erilainen ja jokaisessa seurakunnassa on omat tyykinsä pitää nuortenillat. Oikeaa tai väärää tapaa ei oikeastaan ole, kunhan iltahartaus tulee jossain vaiheessa pidettyä. Myös hengelliset yhteislaulut kuuluvat tiiviisti seurakunnan järjestämiin nuorteniltoihin. Yhteinen tekeminen luo hyvän yhteishengen nuorten keskuuteen. (Paananen 2005, 113.)

3 SEURAKUNTARAKENTEEEN MUUTOS

Kuntaliitosten myötä seurakuntien rakenteelliset muutokset ovat tulleet ajankoh-
taiseksi. Kirkkolain mukaan samaan kuntaan kuuluvien seurakuntien tulee muo-
dostaa seurakuntayhtymä. (Enbuske & Halttunen & Rantanen & Ripatti & Tähkä-
nen 2004, 22.) Lisäksi kirkon keskushallinnon sekä seurakuntien taloudellinen hii-
puminen ovat vaikuttaneet yhdistymis- ja liitosprosessiin (Nieminen & Tähkänen
& Vallenius 2005, 9).

3.1 Seurakuntarakenteen eri muodot

Muutoksessa vaihtoehtoina seurakunnilla on seurakuntien yhdistäminen, uuden
seurakuntayhtymän perustaminen, liittyminen valmiiksi olemassa olevaan seura-
kuntayhtymään tai seurakunnan jakaminen osiin ja niiden liittäminen muihin seu-
rakuntiin. (Nieminen ym. 2005, 9-10.)

Seurakuntaliitos tarkoittaa sitä, että pienempi ja resurssiensa puolesta heikompi
seurakunta liittyy isompaan. Yhdistyminen puolestaan merkitsee yhden tai use-
amman seurakunnan lopettamista ja niiden tilalle uuden perustamista. Liitoksessa
alun perin pienempi seurakunta noudattaa isomman ehtoja. Yhdistymisessä mää-
räysvalta on yhteistyökumppaneilla. Seurakuntayhtymä muodostuu saman kun-
nan alueella toimivista seurakunnista. Yhtymissä seurakunnan työntekijät säilyvät
pääasiassa alkuperäisissä, omissa seurakunnissaan. Eri kunnan alueella toimivat
seurakunnat voivat myös muodostaa seurakuntayhtymän vapaaehtoisesti. Aloit-
teen yhdistymiselle voi tehdä kirkkovaltuusto, seurakuntaneuvosto, piispa tai
tuomiokapituli. Rakennemuutoksesta päättää kirkkohallitus. (Enbuske ym. 2004,
22-23, 47.)

3.2 Muutoksen syitä ja seurauksia

Suomessa on jatkunut muuttovirtaus aina 1990-luvulta lähtien. Pienet maalaiskunnat kokevat muutossa tappiota, kun varsinkin nuoret ja nuoret aikuiset muuttavat maalta kaupunkiin. Sitä myöten myös pienet seurakunnat menettävät seurakuntalaisiaan, autioituvat ja köyhtyvät. Pienenevän väkimäärän puitteissa seurakunnan on karsittava toiminnoistaan, sillä taloudellinen ahdinko ja seurakuntalaisten ikärakenteen muuttuminen vanhemman väen asuttaessa kuntaa kaventavat tarjontaa. (Nieminen ym. 2005, 10.)

Kun kirkkohallinnon harkinnanvaraiset avustukset on lakkautettu ja muuttoliikkeen myötä pienet maalaisseurakunnat köyhtyvät, ei niille jää paljon vaihtoehtoja. (Nieminen ym. 2005, 10-11.) Seurakunnan on joko yhdistyttävä tai liityttävä toiseen, isompaan seurakuntaan. Useiden seurakuntien muodostamat seurakuntayhtymät ovat myös yleistyneet Suomessa.

3.3 Muutoksen etuja ja haittoja

Pienten seurakuntien osalta muutos ei kuulosta hyvältä. Pienessä seurakunnassa on etuna se, että seurakuntalaiset ja seurakunnan työntekijät tuntevat hyvin toisensa. He toimivat omassa, pienessä yhteisössä. Pelko työpaikan menettämisestä rakenteellisen muutoksen myötä on myös vaivannut seurakunnan työntekijöiden mieltä. Työpaikat kuitenkin ovat yleensä säilyneet muutoksesta huolimatta seurakunnassa, sillä työn jakaminen on voitu tehdä siten, ettei ketään ole tarvinnut irtisanoa. Muuttovoittoa saaneet kaupungit ovat puolestaan joutuneet pohtimaan, miten tarjota pienistä kunnista muuttaville uusille asukkaille pieni, lämmin, entistä kotiseurakuntaa muistuttava seurakuntayhteisö. (Nieminen ym. 2005, 10.)

Rakenteellisessa muutoksessa on toki hyvätkin puolensa. Kun seurakuntien työvoima yhdistetään, siitä on hyötyä niin pienelle kuin isollekin seurakunnalle. Näin he voivat järjestää työvoimaa sinne, missä sitä kipeästi tarvitaan ja puolestaan keventää sitä sieltä, missä sille ei ole niin kovaa tarvetta. Pienillä seurakunnilla varhaisnuoriso- ja nuorisotyön toiminnan ongelmaksi on koitunut vähäinen osallistujien määrä tapahtumiin sekä vähäiset resurssit. Yhdistyneet seurakunnat voivat kehittää ja tarjota yhdessä enemmän vaihtoehtoja varhaisnuorten ja nuorten hyväksi. (Nieminen ym. 2005, 138.)

3.4 Yleistä Ylivieskan ja Merijärven seurakuntaliitoksesta

Ylivieskan kaupungin väkiluku on n. 13 900 ja se on kasvussa jatkuvasti opiskelijoiden muuttaessa sinne. Kehittyvän teollisuuden tuomien työpaikkojen myötä myös työikäiset ovat säilyneet siellä. (Vetovoimainen Ylivieska 2010.) Merijärvi on pieni maalaiskunta, jossa on asukkaita n. 1200. Merijärvi on idyllinen, maatalousvaltainen kunta Pyhäjoen lähellä. (Merijärvi – Hyvä paikka elää 2010.)

Merijärven seurakunta liittyi Ylivieskan seurakuntaan vuonna 2006. Merijärvi on jatkanut toimintaansa kappeliseurakuntana. Itsenäisenä toimintana Merijärvellä on jumalanpalvelukset, hartaudet, seurat, rukouspiirit, perhekerho sekä lasten päiväkerho. (Leppälä 2010.) Osa merijärvisistä nuorista käy rippikoulun Ylivieskan seurakunnan järjestämänä.

4 TUTKIMUSONGELMAT JA -MENETELMÄ

Tutkimusongelmamme pohjautuvat Ylivieskan seurakunnan nuorisotyön toiveisiin selvittää, miksi merijärviset nuoret eivät ole juuri osallistuneet seurakunnan toimintaan. Lisäksi nuorisotyö haluaa tietää, mitä toimintaa nuoret toivovat järjestettävän Merijärvellä. Kysymykset ovat tärkeitä, koska niiden avulla toivomme saavamme ajatuksia seurakunnan nuorisotyön kehittämisestä Merijärvellä. Tutkimusongelmat toimivat pohjana laadittavalle kyselylomakkeelle. Tutkimuksemme on pääasiassa kvantitatiivinen eli määrällinen.

Tutkimusongelmina työssämme ovat seuraavat:

1. Mitkä tekijät vaikuttavat merijärvisten nuorten vähäiseen seurakunnan toimintaan osallistumiseen?
2. Minkälainen seurakunnan nuorisotyön toiminta palvelisi Merijärven nuoria?

4.1 Tutkimuksen toteutus

Tutkimusmenetelmänä käytimme itse laatimaamme kyselylomaketta (LIITE 2). Lomakkeessa oli kuusi kohtaa, joista suurin osa oli monivalintakysymyksiä. Lisäksi lomakkeessa oli muutama avoin kysymys. Lomakkeen loppuun oppilaat saivat jättää vapaamuotoista palautetta Ylivieskan seurakunnalle (LIITE 3). Pyrimme tekemään kyselylomakkeesta selkeän, jotta nuorimmatkin kyselyyn osallistujista ymmärtäisivät kysymykset oikein.

Olimme ensin puhelimitse yhteydessä Merijärven koulun rehtoriin ja kävimme viikkoa ennen varsinaisen kyselyn toteuttamista Merijärven koululla sopimassa rehtorin kanssa kyselyn järjestämisestä. Olimme laatineet tutkimuslupalaput (LIITE 1) ja jätimme ne samalla opettajille. Opettajat jakoivat lupalaput oppilaille

kotiin vietäväksi. Laput tuli palauttaa takaisin oman luokan opettajalle ennen kyselypäivää.

Toteutimme kyselyn henkilökohtaisesti Merijärven koululla. Kysely oli suunnattu 3-8-luokkalaisille nuorille. Kierrettäviä luokkia oli pariton määrä, joten olimme ensimmäisessä luokassa molemmat paikalla. Loput luokista jaoimme molempien kesken tasan ja kiersimme ne yksin samassa aikataulussa. Jokaiselle ryhmälle oli varattu aikaan kyselyyn vastaamiseen n. 15 minuuttia. Osa ryhmistä vastasi kyselyyn hiukan nopeammin, osa vähän hitaammin. Nuorimmat vastaajista tarvitsivat apua joidenkin kysymysten kanssa. Heillä meni vastaamiseen enemmän aikaa kuin vanhemmilla nuorilla. Pääasiassa kysymykset olivat kuitenkin helposti ymmärrettäviä. Tutkimustilanteen luotettavuutta lisäsi opettajien myönteinen suhtautuminen kyselyyn. Lähes kaikki opettajat rinnastivat tutkimustilanteen koetilanteeksi ja kertoivat sen oppilailleen heti aluksi. Tämä takasi kyselyyn osallistujille työskentelyrauhan yksilölliseen kyselyyn vastaamiseen.

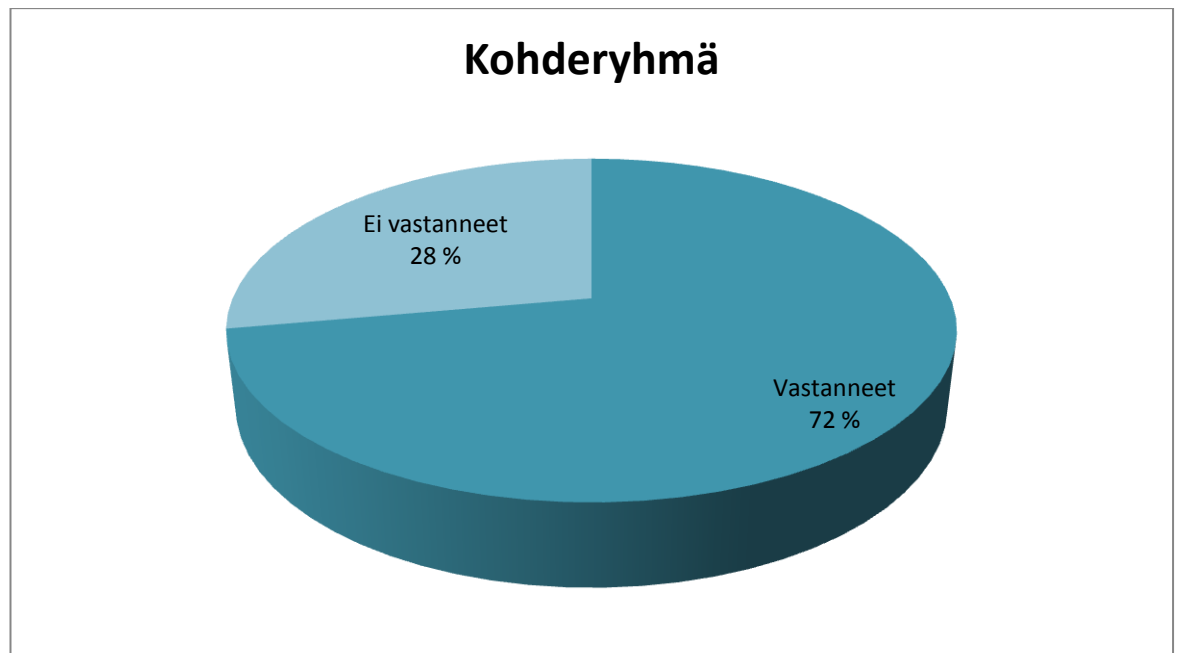
5 TUTKIMUSTULOKSET

Tuloksissa selvisi varhaisnuorten ja nuorten ajatuksia ja toiveita hyvin. Tuloksissa tuli esille selvästi, millaista toimintaa kaivattiin niin varhaisnuorten kuin nuortenkin osalta.

5.1 Kohderyhmä

Tutkimuksessamme oli mukana 3-8-luokkalaisia merijärvisiä nuoria. Tutkimusluvan kyselyymme nuorista sai 83 oppilasta 115:stä. Luvan saaneista oppilaista 46 oli alakouluikäisiä ja 37 oli yläkouluikäisiä. Alakouluikäisiä tyttöjä kyselyyn osallistui 20 ja poikia 26. Kyselyyn vastanneista yläkouluikäisiä tyttöjä oli 16 ja poikia 21.

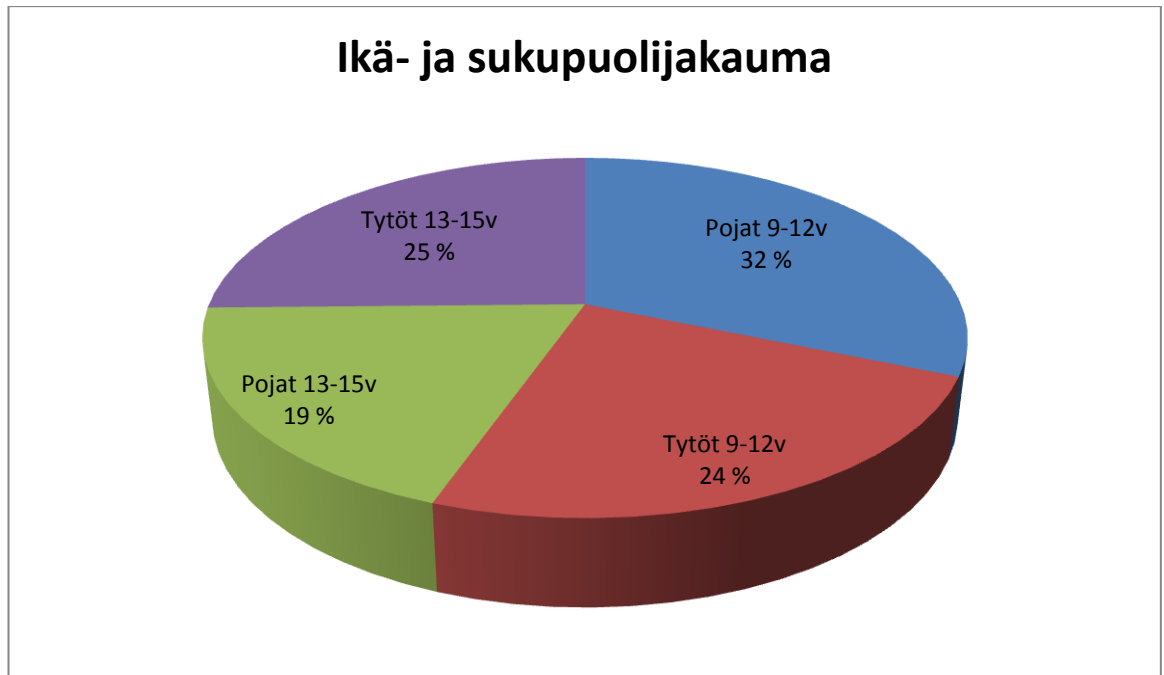
Valitsimme tämän kohderyhmän, sillä varhaisnuorten ja nuorten vastausten pohjalta Ylivieskan seurakunta voisi mahdollisesti kehittää toimintaansa Merijärvellä vastaamaan paikallisten nuorten toiveita ja odotuksia. Yhdeksäsluokkalaisia emme ottaneet mukaan tutkimukseen, sillä tämän tutkimuksen valmistuessa he eivät välttämättä enää ole mukana Merijärven nuorisotyössä.

KUVIO 1. Tutkimukseen osallistuneiden sekä ei-osallistuneiden jakautuminen N=115

Oppilaita kohderyhmässämme oli yhteensä 115. Tutkimusluvan kyselyymme merijärvisistä nuorista sai 83 oppilasta. Oppilaista 32 ei ottanut osaa tutkimukseen. Vastanneiden määrä oli prosentuaalisesti mielestämme hyvä. (KUVIO 1.) Vastaus-
ten pohjalta saimme ehdotuksia nuorisotyön toiminnasta Merijärvellä. Kyselyyn
vastaamattomista suurin osa ei saanut tutkimuslupaa ja muutama oli poissa kou-
lusta kyselyn toteuttamispäivänä.

KUVIO 2. Tutkimukseen osallistuneiden ikä- ja sukupuolijakauma

Tutkimukseen otti osaa yhteensä 46 alakouluikäistä, joista tyttöjä oli 20 ja poikia 26. Yläkouluikäisten osuus tutkimuksessa oli yhteensä 37, joista tyttöjä oli 16 ja poikia 21. (KUVIO 2.) Tutkimuksessamme alakouluikäisten poikien osuus on saman ikäluokan tyttöjen osuutta vähän suurempi. Yläkouluikäisissä tytöissä ja pojissa määrät ovat lähellä toisiaan tyttöjen määrän ollessa vain hiukan poikia suurempi.

5.2 Alakouluikäisten toimintaan osallistuminen

Herätysliikkeiden tai muun uskonnollisen yhteisön järjestämään toimintaan oli osallistunut alakouluikäisistä kaiken kaikkiaan 8 oppilasta 46:sta. Tuloksen mukaan määrä on melko vähäinen.

Merijärven tai Ylivieskan seurakunnan järjestämään toimintaan oli osallistunut alakouluikäisistä yhteensä 37 oppilasta. Tulos on mielestämme hyvä, sillä suurelle osalle seurakunta on tullut tutuksi jonkun toiminnan muodossa.

Seurakunnan järjestämistä tapahtumista leireille oli osallistunut alakouluikäisistä tytöistä 6 ja pojista 4. Vastanneista määrän olisi luullut olevan suurempi, sillä varhaisnuorten osallistuminen on yleensä aktiivista ja leirit lasten suosiossa.

Leirikouluun oli osallistunut alakouluikäisistä tytöistä 5 ja pojista 3. Seurakunnan retkille oli osallistunut alakouluikäisistä tytöistä 3 ja pojista 3. Leirikouluihin ja retkille osallistujia oli vastanneista yllättävän vähän.

Kymppisynttäreille osallistuneita alakouluikäisiä tyttöjä oli 14 ja poikia 19. Kymppisynttärit ovat olleet odotetusti suosittuja, joten osallistujia niissä on riittänyt. Tulosten mukaan kymppisynttärit ovat ikäryhmän suosituin tapahtuma seurakunnan järjestämistä tapahtumista.

Askarteluiltoihin oli osallistunut 2 alakouluikäistä tyttöä. Jumalanpalveluksiin oli osallistunut alakouluikäisistä tytöistä 3 ja pojista 2. Oloiltoihin oli osallistunut yksi alakouluikäinen poika. Alakouluikäisistä tytöistä yksi oli osallistunut raamattupii-riin. Näihin tapahtumiin osallistuneiden määrä on tässä ikäluokassa pieni.

Kuluneen vuoden aikana seurakunnan järjestämiin tapahtumiin alakouluikäiset tytöt olivat osallistuneet yhteensä 20 kertaa ja pojat 21 kertaa. Alakouluikäisten puutteellisten vastausten vuoksi tarkempaa erittelyä käyntikerroista ei saatu eri tapahtumien välillä.

5.3 Yläkouluikäisten toimintaan osallistuminen

Herätysliikkeiden tai muun uskonnollisen yhteisön järjestämään toimintaan oli osallistunut yläkouluikäisistä yhteensä 13 oppilasta 37:stä. Osallistujia oli siis reilu kolmannes.

Merijärven tai Ylivieskan seurakunnan järjestämään toimintaan oli osallistunut yläkouluikäisistä 27 oppilasta 37:stä. Tulosten perusteella enemmistö osallistui

seurakuntien toimintaan. Tuloksissa on myös nähtävissä, että osa osallistui sekä herätysliikkeiden että seurakuntien järjestämään toimintaan.

Tytöistä seurakunnan järjestämällä leireillä oli käynyt 6 ja pojista 4. Määrä on kohdalainen ikäryhmän kokonaismäärään nähden ja eri herätysliikkeiden sekä muiden uskonnollisten yhteisöjen osallistujat huomioon ottaen.

Nuorista kymppisynttäreitä oli viettänyt yksi tyttö ja 2 poikaa. Tämä kohta jättää vähän tulkinnan varaa. Kyseiset nuoret ovat mahdollisesti osallistuneet kymppisynttäreille silloin kun ovat itse olleet kymmenvuotiaita tai kuluneen vuoden aikana esimerkiksi isosiskon, isoveljen tai avustajan ominaisuudessa.

Jumalanpalveluksissa oli käynyt tyttöjä 11 ja poikia 7. Remix-iltoihin oli osallistunut 6 tyttöä ja 4 poikaa. Yläkouluikäisiä tyttöjä oli osallistunut oloiltoihin 3 ja poikia 8. 8-action iltoihin oli osallistunut tytöistä 3 ja pojista 2. Lisäksi yksi yläkouluikäinen tyttö oli käynyt gospel-konsertissa. Nuorten aktiivinen osallistuminen Jumalanpalveluksiin johtuu todennäköisesti rippikouluikäisten seurakuntaelämään tutustumisesta. Muihin seurakunnan nuorten tilaisuuksiin nuorilla ei näytä olevan innokkuutta osallistua vapaaehtoisesti.

Yläkouluikäiset tytöt olivat käyneet yhteensä 8 kertaa leirillä kuluneen vuoden aikana. Poikien vastaava määrä oli 4 kertaa.

Jumalanpalveluksissa tytöt olivat käyneet poikia useammin. Tyttöillä käyntikertoja oli 40 ja pojilla 22. Tutkimustulosten perusteella tytöt ovat huomattavasti poikia ahkerampia jumalanpalveluksissa kävijöitä.

Nuorten illoista oloilloissa tytöt olivat käyneet yhteensä 4 kertaa poikien käyntikertojen ollessa 22. Remix-illat olivat vetäneet puoleensa tyttöjä 10 kertaa ja poikia 5 kertaa. 8action illoissa tytöt ja pojat olivat käyneet yhtä paljon. Molemmilla oli käyntikertoja 4. Lisäksi yksi tyttö oli käynyt gospel-konsertissa kerran. Vastausten

perusteella oloillat ovat poikien keskuudessa suosituin nuorten tapahtumista. Tyttöillä suosion vei puolestaan remix-illat.

5.4 Toimintaan osallistumattomuuden syitä

Seurakunnan järjestämiin tapahtumiin alakouluikäisistä tytöistä 4 ei ollut osallistunut sen vuoksi, ettei heille ole ollut kiinnostavaa toimintaa tarjolla. Pojista 5 oli jättänyt osallistumatta samasta syystä. Yhdellä pojista ei ollut kaveria, jonka kanssa osallistua.

Yläkouluikäisistä tytöistä yhden mielestä ei ollut järjestetty kiinnostavaa toimintaa. Pojista vastaavasti 7 oli samaa mieltä tyttöjen kanssa. Pojista 3 kertoi osallistumattomuuden syyksi, ettei ollut kaveria, jonka kanssa osallistua. Yhden pojan mukaan hankalat kulkuyhteydet olivat syynä toiminnasta pois jäämiselle. Tyttöjen vastaava luku oli 2. Yhden tytön mielestä toiminnan ajankohta ei ollut sopiva. Nuorista valtaosa kertoi syyksi toimintaan osallistumattomuudelle, ettei seurakunnalla ollut tarjota kiinnostavaa toimintaa heille. Sen sijaan kulkuyhteydet eivät tuntuneet olevan haittana osallistumiselle.

5.5 Toiveita toiminnasta

Oppilailta kysyttiin heidän toiveitaan seurakunnan järjestämästä toiminnasta Merijärvellä. Alakouluikäisistä tytöistä 5 toivoivat järjestettävän leirejä. Kokkauskerhoa, hevoskerhoa sekä retkiä toivoivat kutakin 2 tyttöä. Lisäksi toivottiin käsityö-, liikunta- ja uimakerhoja sekä jotain toimintaa omalla koululla. Yhtenä tyttöjen toiveena olivat leirikoulut. Poikien toiveista sählykerho sai eniten kannatusta. Sitä oli toivonut 5 poikaa. Pojilla 3 toivetta oli suunnattu liikunta-, uinti-, ja pelikerhoille.

Lisäksi oli toivottu ulkoilua, värikuulasotaa, rumpukerhoa, nyyttikestejä sekä leirejä.

Yläkouluikäiset tytöt toivoivat oloiltoja eniten. Toiveita oli yhteensä 5. Tapahtumia toivottiin kaksi kertaa. Lisäksi toivottiin retkiä, lauluiltoja ja urheilupelejä. Poikien suosikki oli liikunta, sitä toivoivat 5 pojista. Pojista 3 toivoivat järjestettävän leirejä. Kerhoja ja pelikerhoja toivoivat 4 pojista. Remix-iltoja ja musiikki iltoja oli myös toivottu.

Ajankohtaa tiedusteltaessa seurakunnan järjestämälle toiminnalle saatiin seuraavanlainen tulos:

TAULUKKO 1. Alakouluikäisten tyttöjen toiveet ajankohdasta

Kello	14.30 – 16.00	16.00 – 17.30	18.00 – 19.30
Maanantai	2	2	
Tiistai	1	1	1
Keskiviikko	2	5	1
Torstai	3	2	2

Alakouluikäisten tyttöjen toiveet järjestämisajankohdasta jakautuivat melko tasaisesti joka päivälle, tosin keskiviikko ylettyi muita viikonpäiviä suositummaksi (TAULUKKO 1.) Keskiviikon ajankohdista klo 16.00 - 17.30 osoittautui kannatetuimmaksi vaihtoehdoksi toiminnan järjestämiseksi. Tiistai sai kokonaisuudessaan vähiten kannatusta alakouluikäisten tyttöjen keskuudessa.

TAULUKKO 2. Tapahtumien järjestämistoiveet

viikoittain:	joka toinen viikko:	kerran kuukaudessa:
5	3	10

Tapahtumien järjestämistä toivottiin eniten kerran kuukaudessa järjestettäväksi. Tätä toivoivat 10 tyttöä. (TAULUKKO 2.) Vähiten kannatusta sai kerran kahdessa viikossa tapahtuva toiminta.

TAULUKKO 3. Alakouluikäisten poikien toiveet ajankohdasta

Kello	14.30 – 16.00	16.00 – 17.30	18.00 – 19.30
Maanantai	1	4	
Tiistai	4	2	2
Keskiviikko	2	3	2
Torstai	1	3	1

Alakouluikäiset pojat toivoivat eniten maanantaita ja tiistaita tapahtumien järjestämispäiviksi (TAULUKKO 3.) Toisaalta maanantai-ilta ei saanut yhtään kannatusta. Pojillakin toiveet päivien välillä jakautuivat melko tasaisesti. Suurimman kannatuksen saivat maanantai klo 16.00 - 17.30 sekä tiistai klo 14.30 – 16.00 ajat. Klo 18.00 alkava toiminta sai vähiten kannatusta päivästä riippumatta.

TAULUKKO 4. Tapahtumien järjestämistoiveet

viikoittain:	joka toinen viikko:	kerran kuukaudessa:
10	6	7

Alakouluikäiset pojat toivoivat tutkimuksen mukaan eniten toimintaa järjestettäväksi viikoittain (TAULUKKO 4). Joka toinen viikko ja kerran kuukaudessa järjestettävää toimintaa toivottiin keskenään lähes saman verran.

TAULUKKO 5. Yläkouluikäisten tyttöjen toiveet ajankohdasta

Kello	14.30 – 16.00	16.00 – 17.30	18.00 – 19.30
Maanantai		2	1
Tiistai		2	
Keskiviikko		3	3
Torstai		2	5

Yläkouluikäisillä tytöillä selkeästi suurin toive tapahtumien järjestämiselle oli torstaina klo 18.00 – 19.30. Tätä oli toivottu viidesti. (TAULUKKO 5). Iltapäivällä klo 14.30 – 16.00 tapahtuva toiminta ei saanut ollenkaan kannatusta minään päivänä.

TAULUKKO 6. Tapahtumien järjestämistoiveet

viikoittain:	joka toinen viikko:	kerran kuukaudessa:
3	7	6

Yläkouluikäiset tytöt kannattivat eniten joka toinen viikko tapahtuvaa toimintaa. Toiveita oli 7 kpl. (TAULUKKO 6). Viikoittain järjestettävä toiminta sai vain 3 ääntä jätään näin vähiten kannatusta saaneeksi vaihtoehdoksi.

TAULUKKO 7. Yläkouluikäisten poikien toiveet ajankohdasta

Kello	14.30 – 16.00	16.00 – 17.30	18.00 – 19.30
Maanantai	4	2	5
Tiistai	1	5	2
Keskiviikko	3	3	3
Torstai	2	3	3

Yläkouluikäisillä pojilla äänet jakautuivat hyvin tasaisesti kaikille päville ajasta riippumatta. Maanantai-ilta klo 18.00 – 19.30 ja tiistai-iltapäivä klo 16.00 – 17.30 saivat kuitenkin eniten kannatusta. (TAULUKKO 7). Kummatkin vaihtoehdoista saivat viisi ääntä. Vähiten suosiota sai tiistai klo 14.30 – 16.00 saaden vain yhden äänen.

TAULUKKO 8. Tapahtumien järjestämistoiveet

viikoittain:	joka toinen viikko:	kerran kuukaudessa:
5	6	10

Yläkouluikäiset pojat olivat kannattaneet kerran kuukaudessa järjestettävää toimintaa eniten. Ääniä kertyi yhteensä 10. (TAULUKKO 8). Muut vaihtoehdot saivat ääniä huomattavasti vähemmän.

5.6 Johtopäätökset

Tutkimuksessa selvisi, että alakouluikäiset tytöt halusivat paikkakunnallaan järjestettävän ohjelmakerhoja. Muutakin toimintaa oli toivottu, mutta kerhot saivat eniten kannatusta osakseen. Paras järjestämisajankohta tutkimuksen mukaan olisi keskiviikko iltapäivisin kerran kuukaudessa. Jos kerhoja järjestetään, meidän mielestämme niiden pitäisi kokoontua useammin kuin kerran kuukaudessa. Harvoin kokoontuva kerhotoiminta ei motivoi eikä sido varhaisnuoria osallistumaan toimintaan. Kerran viikossa tai kerran kahdessa viikossa kokoontuva toiminta palvelisi paremmin kerholaisia.

Tutkimuksen mukaan alakouluikäiset pojat toivoivat eniten liikunta- ja pelikerhoja. Järjestämisajankohtana suosituimmat päivät olivat maanantai- ja tiistai-iltapäivät joka viikko. Viikoittain järjestettävä liikuntakerho voisi toimia hyvin alakouluikäisille pojille. Myös tyttöjen ja poikien sekaliikuntakerho voisi olla keilun arvoinen asia.

Yläkouluikäisillä tytöillä suurimpana toiveena olivat oloillat. Ajankohdista torstai-ilta oli suosituin ja iltoja toivottiin järjestettävän kahden viikon välein. Joka toinen

viikko tapahtuva nuorten toiminta pienellä paikkakunnalla kuulostaa mielestämme realistiselta sekä osallistujien että järjestäjän kannalta. Oloillat sopisivat järjestettäväksi yhteisesti sekä tytöille että pojille. Illoissa voisi olla välillä jokin teema, esim. peli-iltamat. Iltojen teemat voitaisiin suunnitella nuorten toiveita huomioiden yhdessä nuorten kanssa.

Yläkouluikäisten poikien toiveista liikuntakerhot olivat suosituimpia. Maanantai-ilta ja tiistai-iltapäivä olivat suosituimmat ajankohdat. Toimintaa toivottiin järjestettävän kerran kuukaudessa. Pojilla liikunta-aiheinen toiminta on selvästi muita aiheita suositumpaa. Kerran kuukaudessa järjestettävä liikuntakerho ei kuitenkaan ole mielestämme pidemmän päälle kannattavaa. Toiminnan toistuvuus useammin, kuten kerran viikossa, olisi parempi osallistujien kannalta. Jos toimintaa olisi vain kerran kuukaudessa eikä nuori pääsisi juuri sille kerralle osallistumaan, seuraava kerta siirtyisi taas kuukaudella eteenpäin. Näin toiminnan jatkuvuus olisi heikolla pohjalla.

Sekä varhaisnuorilla että nuorilla seurakunnan järjestämään toimintaan osallistumattomuuden syyksi kerrottiin suurimmaksi osaksi se, ettei kiinnostavaa toimintaa ollut tarjolla. Sen sijaan hankalat kulkuyhteydet eivät tuntuneet olevan ongelmana. Tämä oli meistä aika yllättävä tieto, sillä luulimme pitkien välimatkojen olevan suurin syy toimintaan osallistumattomuuteen.

6 POHDINTA

Tutkimuksemme tavoitteena oli selvittää, merijärvisten nuorten kiinnostusta seurakunnan toimintaa kohtaan. Selvitimme, millaisissa seurakunnan tapahtumissa nuoret olivat aikaisemmin käyneet ja mitä he haluaisivat seurakunnan järjestävän tulevaisuudessa paikkakunnallaan.

Tietoa työhömmme saimme nuoriin sekä seurakunnan rakenteelliseen muutokseen liittyvästä kirjallisuudesta, Internet lähteitä hyödyntäen sekä teettämämme kyselyn avulla nuorilta ja varhaisnuorilta itseltään. Lisäksi molemmilla on vahva pohja nuorisotyöstä, joten siitäkin oli apua työn tekemisessä.

Tutkimuksen luotettavuutta lisäsi koetilanteeseen rinnastettavissa oleva kyselyyn vastaamistapa. Lisäksi läsnäolomme kyselyn toteuttamishetkellä lisäsi vastausten luotettavuutta, sillä oppilaat pystyivät esittämään meille tarkentavia kysymyksiä kyselystä. Koulu oli ympäristönä ihanteellinen paikka suorittaa tutkimus, sillä tavoitimme suurimman osan kohderyhmästämme siellä. Tuloksissa otanta oli hyvä vastausten ollessa 83/115.

Tutkimuksessamme saimme hyödyllistä tietoa varhaisnuorilta ja nuorilta. Mahdollisesti tulosten pohjalta Ylivieskan seurakunnan on hyvä lähteä kehittämään toimintaansa Merijärvellä. Tulokset antavat suuntaa sille, millainen nuorisotyön toiminta Merijärvellä voisi saada kannatusta ja millainen puolestaan ei toisi osallistujia mukaan toimintaan.

LÄHTEET

Elomaa, R. 1997. Seurakunnan lapsi-, varhaisnuoriso- ja nuorisotyön toiminnallinen rakenne. Teoksessa L. Luukkonen (toim.) 1997. Nollasta neljääntoista. Käsikirja ja seurakuntien lapsi- ja varhaisnuorisotyöhön. Helsinki: LK-Kirjat, 108-113.

Enbuske, H. & Halttunen, M. & Rantanen, L. & Ripatti, J. & Tähkänen, M. 2004. Yhteistyö ja seurakuntarakenteen kehittäminen. Helsinki: Edita.

Erityisriippikoulut. Saatavissa:

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/A4A4439F196D859CC2256FEA0041149F?OpenDocument&lang=FI>. Luettu 24.8.2010.

Harrastukset mukana riparilla. Saatavissa:

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/EBA4E689B3191F0FC2256FEA0040EA9B?OpenDocument&lang=FI>. Luettu 24.8.2010.

Jokela, E. 2010. Lapsen usko. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (toim.) Jo iso, vielä pieni. Kouluikäisen lapsen maailma. Helsinki: Lasten Keskus, 235-246.

Kirkkohallitus. 2004. Jumala on. Elämä on nyt. Rakkaus liikuttaa. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lapsi- ja nuorisotyön missio, visio ja strategia 2010. Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja. Helsinki: Kirkkohallitus.

Kirkkohallitus. 2007. Läsnäolon nuorisotyö. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon erityisnuorisotyön missio, visio ja strategia 2015. Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2007. Helsinki: Kirkkohallitus.

Kirkon erityisnuorisotyön matkassa. 2002. Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja. Helsinki: Kirkkohallitus.

Lahti, J. 1983. Seitsemästä neljääntoista. Varhaisnuorisotyön käsikirja. Helsinki: Poikien Keskus.

Launonen, P. 2007. Kirkon nuorisotyö – hengellisen, pedagogisen ja sosiaalisen kolmiyhteys. Teoksessa T. Hoikkala & A. Sell (toim.) Nuorisotyötä on tehtävä. Menetelmien perustat, rajat ja mahdollisuudet. Nuorisoverkoston/nuorisotutkimusseuran julkaisuja. Helsinki: Nuorisoverkoston/nuorisotutkimusseura, 78-89.

Launonen, P. 2010. Kristillinen varhaisnuorisotyö 1800-luvun lopulta 2000-luvun alkuun. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (toim.) Jo iso, vielä pieni. Kouluikäisen lapsen maailma. Helsinki: Lasten Keskus, 248-264.

Leppälä, J. 2010. Merijärvi: esittely. Saatavissa: http://www.ylivieskanseurakunta.fi/index.php?pid=merijarvi__esitt. Luettu 14.4.2010.

Merijärvi – Hyvä paikka elää. Saatavissa: <http://www.merijarvi.fi/fi/>. Luettu 14.4.2010.

Niemelä, K. 2002. Hyvä rippikoulu – Rippikoulun laatu ja vaikuttavuus. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.

Niemelä, K. & Pruuki, L. 2009. Rippikoulun toteutustavat Euroopassa. Teoksessa T. Innanen & K. Niemelä (toim.) Rippikoulun todellisuus. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus, 78-90.

Nieminen, R & Tähkänen, M & Vallenius, L. 2005. Seurakuntarakenne murroksessa. Yhdistyviensä seurakuntien organisaation ja toimintayhteisön muutosprosessi. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.

Nivala, M. 2005. Nuorisodiakonia ja kirkon erityisnuorisotyö. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen. (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 138-146.

Paananen, T. 2005. Nuorten iltojen puolesta. Teoksessa T. Paananen & H. Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 109-118.

Pruuki, L. 2010. Hengellinen lapsi. Teoksessa E. Jokela & H. Pruuki (toim.) Jo iso, vielä pieni. Kouluikäisen lapsen maailma. Helsinki: Lasten Keskus, 222-233.

Rippikoulu ja vaihtoehdot. Saatavissa: <http://www.uskonnonvapaus.fi/lapset/aikuistumisleirit.html>. Luettu 24.8.2010.

Rippikoulun ja konfirmaation kehitys. Saatavissa: <http://www.evl.fi/kkh/to/kkn/rippikoulu/historia.htm>. Luettu 24.8.2010.

Rippikoulusuunnitelma 2001. Elämä – Usko – Rukous. Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2001. Helsinki: Kirkkohallitus.

Telemäki, M. 1984. Johdatus nuoruuden ja nuorisotyön historiaan. Helsinki: Kansalaiskasvatuksen keskus.

Vetovoimainen Ylivieska. Saatavissa:

http://www.ylivieska.fi/menu_description.asp?oid=17452&menu_id=17452&menu_path=17452#17452. Luettu 14.4.2010.

Tutkimuslupa

Hei!

Olemme Elisa Torvikoski ja Matti Kotta. Opiskelemme Keski-Pohjanmaan ammat-
tikorkeakoulussa yhteisöpedagogiksi (nuorisotyöntekijä). Teemme opinnäytetyö-
tä, jonka aiheena on Merijärvisten nuorten odotuksia Ylivieskan seurakunnalta.
Tavoitteenamme on siis selvittää kyselytutkimuksen avulla, millaista toimintaa
merijärviset varhaisnuoret ja nuoret toivoisivat seurakunnan järjestävän. Kysely
tehdään Merijärven koululla pe 23.4. Kysely tehdään nimettömänä.

**Tämä lomake palautetaan täytettynä oman luokan opettajalle viimeistään tors-
taina 22.4.2010.**

Annan luvan / en anna lupaa lapseni

_____osallistua koululla tehtävään kyselyyn.

(lapsen nimi)

_____

Huoltajan allekirjoitus

Terveisin,

Matti Kotta, puh. 040-XXXXXXX

Elisa Torvikoski, puh. 040-XXXXXXX

Kyselytutkimus: merijärvisten nuorten odotuksia Ylivieskan seurakunnalta

Vastaa alla oleviin kysymyksiin (ympyröi vastauksesi).

1. Oletko _____ tyttö / poika
2. Oletko iältäsi _____ 9-12v / 13-15v
3. Oletko osallistunut herätysliikkeiden/muun uskonnollisen yhteisön järjestämään toimintaan?

kyllä / ei
4. a) Oletko ollut mukana Merijärven tai Ylivieskan seurakunnan järjestämässä toiminnassa?

kyllä / ei
4. b) Jos vastasit kyllä, mihin seuraavista toiminnoista/tapahtumista olet osallistunut (ympyröi vastauksesi)
leirit, leirikoulut, retket, 10-synttärit, askarteluillat, jumalanpalvelukset, remix-illat, oloillat, 8action-illat
Jokin muu tapahtuma, mikä? _____
4. c) Kuinka monta kertaa viimeisen vuoden aikana olet osallistunut edellä mainittuihin tilaisuuksiin? Merkitse vastauksesi tilaisuuskohtaisesti, esim. 2-5 kertaa oloiltaan.

_____

_____

4. d) Jos **ET OLE** osallistunut seurakunnan järjestämään toimintaan, mitkä tekijät ovat vaikuttaneet siihen? (ympyröi vastauksesi)

Ei ole ollut kiinnostavaa toimintaa tarjolla / ei ole ollut kavereita kenen kanssa voisi osallistua / hankalien kulkuyhteyksien vuoksi / toiminnan huono ajankohta

muu syy, mikä? _____

5. a) Millaista toimintaa toivoisit seurakunnan järjestävän paikkakunnallasi?

---

5. b) Mikä ajankohta olisi sopiva seurakunnan järjestämälle toiminnalle? (ympyröi sopivin vaihtoehto)

Maanantai klo 14.30 - 16.00 / 16.00 - 17.30 / 18.00 - 19.30

Tiistai klo 14.30 – 16.00 / 16.00 - 17.30 / 18.00 - 19.30

Keskiviikko klo 14.30 – 16.00 / 16.00 - 17.30 / 18.00 - 19.30

Torstai klo 14.30 – 16.00 / 16.00 - 17.30 / 18.00 - 19.30

5. c) Kuinka usein toimintaa tulisi järjestää? (ympyröi vastauksesi)

Viikoittain / Joka toinen viikko / Kerran kuukaudessa

6. Vapaa sana / terveiset seurakunnalle:

Kyselyyn vastanneiden terveiset Ylivieskan seurakunnalle/vapaa sana:

- Törmälän leirit on huippuja!
- Leirikoulupäiviä lisää
- Uintiretket ois kivoja Pyhäkosken montulle
- 10-synttäreillä oli hauskaa
- Kiitos, jos järjestätte kerhoja
- Pitäkää jotain hauskoja kerhoja
- Seurakunnan aamunavauksia saisi olla useammin. Muuten on toiminnat mennyt hyvin.
- Merijärvelle oma rippikoulu! Ja vois ilmottaa aikaisemmin rippikouluun liittyvistä asioista, esim. viikkoa ennen kun nykyään ilmoitetaan samana aamuna, kun illalla pitäis olla esim. oloillassa.
- Mahtavaa kun saa käydä riparin Ylivieskassa. Maksaako kirkko bensat?
- Enemmän toimintaa Merijärvelle